

การใช้เอกลักษณ์จากศิลปะการแสดงพื้นบ้านเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว
ทางวัฒนธรรม : กรณีศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี

THE USE OF FOLK ART UNIQUENESS TO PROMOTE CULTURAL TOURISM :
A CASE STUDY OF SUPHANBURI PROVINCE

อาจารย์ รุ่งเจริญ

ARJAREE RUNGCHAROEN

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการทางวัฒนธรรม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

GRADUATE STUDENT IN THE MASTER OF ART PROGRAM IN CULTURAL MANAGEMENT

(INTERDISCIPLINARY PROGRAM), GRADUATE SCHOOL, CHULALONGKORN UNIVERSITY

ศุภกรณ์ ดิษฐพันธุ์¹

SUPPAKORN DISATAPUNAHU

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ “การใช้เอกลักษณ์จากศิลปะการแสดงพื้นบ้านเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมประจำจังหวัดสุพรรณบุรี” มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาหาแนวทางการใช้เอกลักษณ์จากศิลปะการแสดงพื้นบ้านในจังหวัดสุพรรณบุรี ส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแก่จังหวัดสุพรรณบุรี และเพื่อศึกษาความสนใจต่อศิลปะการแสดงพื้นบ้านกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ที่มีผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในปัจจุบัน ผลการวิจัยพบว่า การใช้เอกลักษณ์จากศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ในการส่งเสริมกิจกรรมของการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม จะช่วยเพิ่มศักยภาพทางการท่องเที่ยวให้แก่การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมประจำจังหวัดสุพรรณบุรีได้ ผลสรุปเป็นไปในทิศทางเดียวกันว่าการแสดงที่เหมาะสมในการนำมาส่งเสริมการท่องเที่ยว คือ “เพลงอีแซว” ที่สามารถนำมาสร้างสรรค์ โดยการจัดการองค์ประกอบการแสดงต่างๆ ให้สามารถเข้ามามีบทบาทช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับการท่องเที่ยว ซึ่งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมถึงชุมชนในท้องถิ่นควรเข้ามามีส่วนในการสนับสนุนกิจกรรมนี้อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ เพื่อเป็นการสร้างระบบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ช่วยกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นเพิ่มขึ้น และช่วยเป็นการอนุรักษ์ศิลปะการแสดงพื้นบ้านอันเป็นภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ให้แก่คนรุ่นหลัง ด้านการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมในปัจจุบันที่ทำให้ความสนใจของนักท่องเที่ยวเปลี่ยนไป แนวทางในการจัดการแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจึงต้องปรับเปลี่ยน ควรวางบทบาทของศิลปะการแสดงพื้นบ้านใหม่ เพื่อให้เกิดประสิทธิผล การคงอยู่ของการแสดงพื้นบ้านจึงขึ้นอยู่กับทำให้สอดคล้องและตรงความต้องการของผู้ชม แต่ควรระมัดระวังไม่ให้เป็นการทำลายรูปแบบดั้งเดิมของการแสดง

คำสำคัญ: เอกลักษณ์ ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ส่งเสริม การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

¹ รองศาสตราจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาการจัดการทางวัฒนธรรม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Abstract

Thesis on " the use of unique folk arts to promote cultural tourism in Suphanburi province, "the purpose of the study is twofold : 1) to study the use of unique folk art show in Suphanburi province and to promote cultural tourism in Suphanburi 2) to study the attention to the folk art together with cultural tourism . The effect from social and culture in present time. The hypothesis of this study is the use of unique folk art in promoting cultural tourism activities ; which would be the factors to increase tourism cultural potential in Suphanburi Provincial. The corresponding results from all sources is the folk song "Music E saew " that can bring to create and to improve for a new element management performances . This show helps added value to the cultural tourism of the SuphanBuri province. In which both public sector and the private sector should become involved in continue, and systematic. Local communities should be involved in developing the folk art has a role to tourism; to diversify their income for the local. And helping preserve folk arts, as the wisdom of their ancestors, and for the future generations as well. In terms of cultural change in present has given the attention to tourists has distorted. Considered the trend in adapting to the change in society; therefore, the persistence of folk art depends on the adaptation to be fit and to meet the demand of the audience. Moreover, if there is any creativity in bringing modern techniques to adjust with the performance that can create income for the local people in the community. But be cautious not to devastate the traditional format of the show.

Keywords: The use of folk art uniqueness to promote cultural tourism of Suphanburi province

บทนำ

การท่องเที่ยว เป็นการออกเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจด้วยวิธีการต่างๆให้ผู้ที่ท่องเที่ยวเกิดความสุขสนทนและได้รับความรู้ใหม่ๆ ทั้งเป็นการคลายเครียดจากภาวะปกติในชีวิตประจำวัน เป็นการใช้เวลาว่างในการเปิดหูเปิดตาและเปิดประสบการณ์ชีวิต การท่องเที่ยวในประเทศไทยมีความหลากหลายและตื่นตัวมากขึ้น ในช่วงที่ประเทศไทยเริ่มมีการรณรงค์การท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยหน่วยงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่มีบทบาทอย่างมากในการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ ทำให้ในภูมิภาคต่างๆ เกิดการตื่นตัวในการพัฒนาท้องถิ่นของตนจากทรัพยากรที่มีอยู่พัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ก่อให้เกิดประโยชน์แก่คนในท้องถิ่นและชุมชนในการพัฒนาชุมชน สร้างคุณค่าให้กับทรัพยากรต่างๆที่มีอยู่ในท้องถิ่น ช่วยการสร้างจิตสำนึกที่ดีของคนในท้องถิ่น ให้มีการร่วมกันอนุรักษ์วัฒนธรรมที่ดีในท้องถิ่น รูปแบบการท่องเที่ยวที่สามารถพัฒนาได้อย่างดีในประเทศไทยและปัจจุบันมีการสนับสนุนมากขึ้น คือ การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ที่สามารถบอกเล่าเรื่องราวประวัติศาสตร์ของท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี รวมถึงการแสดงในรูปแบบต่างๆ มีความเป็นตัวตนของท้องถิ่นที่สื่อออกมาผ่านการแสดงพื้นบ้านได้อย่างชัดเจน(สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2545 :113) การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมจึงเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ควรส่งเสริมในประเทศไทย ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม เป็นประโยชน์อีกทางหนึ่งที่จะช่วยอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมในท้องถิ่นต่างๆ ให้คนในท้องถิ่นได้ตระหนักถึงคุณค่า และร่วมกันเผยแพร่วัฒนธรรมอันดีงามให้นักท่องเที่ยวและคนทั่วไปได้อย่างเต็มศักยภาพ (เอนก นาวิกมูล, 2530)

จังหวัดสุพรรณบุรีนับเป็นเมืองประวัติศาสตร์ มีเรื่องราวเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์อยู่มาก เป็นดินแดนแห่งความอุดมสมบูรณ์บนพื้นที่ราบภาคกลางที่สืบสานความเจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่อดีตเมื่อ พ.ศ. 1420 ตามหลักฐานทางโบราณคดีได้จารึกชื่อไว้ในพงศาวดารเหนือ ในนาม "สุพรรณภูมิ" ปรากฏในศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหงมหาราชระบุ

ว่าเป็นนครรัฐที่มีความสำคัญมาก่อนกรุงศรีอยุธยา สถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในจังหวัดสุพรรณบุรี จึงมีหลากหลายและน่าสนใจ (อ.ส.ท.คู่มือท่องเที่ยวสุพรรณบุรี, 2551 :1-10) ซึ่งในด้านการบริหารจังหวัดสุพรรณบุรี มีประเด็นยุทธศาสตร์ในการสร้างเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยว และมีเป้าประสงค์ในการเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว มีกลยุทธ์ที่ส่งเสริมกิจกรรมประเพณี และวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวและการตลาด สร้างและพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ในด้านการแสดงออกถึงวัฒนธรรมประจำท้องถิ่นที่เป็นที่ยอมรับ อีกด้าน คือ ศิลปะการแสดงพื้นบ้านประจำจังหวัดสุพรรณบุรี ศิลปะการแสดงที่มีจึงเกี่ยวเนื่องกับวิถีการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพของคนท้องถิ่น สุพรรณบุรีมีการแสดงที่มีความชัดเจนเป็นที่ยอมรับ คือ “เพลงพื้นบ้าน” ถือได้ว่าเป็นเพลงต้นแบบของเพลงทั้งเพลงลูกทุ่ง ลูกกรุง สุพรรณบุรีได้ชื่อว่าเป็นเมืองแห่ง “ศิลป์” เนื่องจากเป็นที่กำเนิดของศิลปินที่มีชื่อเสียงมากมาย (เพลงพื้นบ้าน, 2556 : ออนไลน์)ในการชมและศึกษาศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ในแต่ละที่จึงสามารถรับรู้ได้ถึงความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นนั้นๆ ได้อย่างดี โดยผู้วิจัยได้สังเกตเห็นถึงศักยภาพของ ศิลปะการแสดงพื้นบ้านของจังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นและชัดเจน สามารถนำมาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมให้กับจังหวัดสุพรรณบุรี(ประมาณ เทพสงเคราะห์, 2553: 13,116)

ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของศิลปะการแสดงพื้นบ้านประจำจังหวัดสุพรรณบุรี ที่สามารถเข้ามามีส่วนในการช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมให้แก่จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งในปัจจุบันมีส่วนร่วมของการแสดงพื้นบ้านต่างๆ กับการท่องเที่ยวมีส่วนน้อยมาก ทั้งไม่มีการประชาสัมพันธ์ด้านศิลปะการแสดงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ การศึกษาวิจัยมุ่งเน้นการวิเคราะห์หากระบวนการในการนำศิลปะการแสดงพื้นบ้านมาเป็นเครื่องมือในการดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว การนำข้อมูลไปประยุกต์ใช้เพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนการทำงานตามหลักการบริหารงานด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ทั้งช่วยเพิ่มความหลากหลายให้แก่รูปแบบของการท่องเที่ยวให้มากขึ้น สร้างประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวและก่อให้เกิดรายได้แก่ประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรีเพิ่มมากขึ้น รวมถึงเป็นการส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีและสร้างคุณค่าให้กับศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ประจำจังหวัดสุพรรณบุรีให้มีความโดดเด่นและมีบทบาทสำคัญต่อการท่องเที่ยวมากขึ้น สุดท้ายเพื่อเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางให้กับการพัฒนา ศิลปะการแสดงพื้นบ้านประเภทอื่นๆ ในจังหวัดใกล้เคียง หรือจังหวัดอื่นๆ ที่มีศิลปะวัฒนธรรมประจำท้องถิ่นที่สามารถนำมาใช้เพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวได้

Institute of Culture and Arts

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาหาแนวทางการใช้เอกลักษณ์จากศิลปะการแสดงพื้นบ้านในจังหวัดสุพรรณบุรี ส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแก่จังหวัดสุพรรณบุรี
2. เพื่อศึกษาความสนใจต่อศิลปะการแสดงพื้นบ้านกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ที่มีผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในปัจจุบัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เก็บรวบรวมเอกสารต่างๆ เพื่อศึกษาข้อมูลเบื้องต้น

1.1 ขั้นปฐมภูมิ ผู้วิจัยวางแผนและเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยมีการกำหนดกลุ่มประชากรตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยการใช้ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ เก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลโดยตรงที่ผู้วิจัยต้องการโดยตรง เพื่อให้ได้ข้อมูลความเป็นจริงและข้อมูลที่มีความทันสมัยมีความเป็นปัจจุบัน

1.2 ขั้นทุติยภูมิ ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เพื่อให้ได้ข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ ซึ่งผู้วิจัยหาข้อมูลจากเอกสารที่มีการรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลโดยบุคคลหรือหน่วยงานที่มีความน่าเชื่อถือในข้อมูลดังกล่าว

คือ เอกสารทางราชการ บทความการท่องเที่ยว เอกสารประกอบการเรียน เอกสารประกอบคำบรรยาย วารสาร โบราณคดีและนิตยสารท่องเที่ยวของเอกชนและหน่วยงานของรัฐ รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ต่างๆที่เกี่ยวข้อง และ ข้อมูลจากเว็บไซต์ที่มีความทันสมัยและมีการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน โดยรวบรวมจากที่ต่างๆ เช่น หอสมุดแห่งชาติ หอสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ สถาบันวิทยบริการหอสมุดกลางของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หอสมุดวิทยาลัยนาฏศิลป์ กรุงเทพฯ และ หอสมุดกลางมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นต้น

2. การกำหนดและคัดเลือกประชากรกลุ่มเป้าหมายสำหรับการวิจัย

2.1 ตัวแทน ศิลปิน ผู้ประกอบการด้านศิลปะการแสดงพื้นบ้าน

นางเกลียว เสรีกิจ หรือ แม่ขวัญจิต ศรีประจันต์ ศิลปินแห่งชาติ ด้านศิลปะการแสดง (เพลงพื้นบ้าน-อีสาน) ปี 2539

2.2 ตัวแทนจากหน่วยงานสำนักงานพาณิชย์จังหวัดสุพรรณบุรี

นายอภิชัย อภิวัฒนา พาณิชย์จังหวัดสุพรรณบุรี
นางจุฑารัตน์ ศรีโมรา นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการ

2.3 ตัวแทนชาวบ้านในชุมชน

นางสาวศิริพรรณ ดันศักดิ์ตา ประธานกรรมการพัฒนาตลาดเก่าห้อง
นางศิริวรรณ ดันเจริญ กรรมการตลาดเก่าห้อง
นางสาวมณีนุชา อุตศาสตร์ ประชาสัมพันธ์ตลาดเก่าห้อง
นายเมธา สุจิรัฐเศรษฐ์เมธา เจ้าของร้านค้าภายในตลาดเก่าห้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลวิเคราะห์และเสนอผลการวิจัยทั้งสองส่วน คือ

ข้อมูลวิจัยเชิงคุณภาพ Qualitative Research

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นเรื่อง การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ในจังหวัดสุพรรณบุรี

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเอกลักษณ์ศิลปะการแสดงพื้นบ้านในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้กับ จังหวัดสุพรรณบุรี

ส่วนที่ 3 การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้กับจังหวัดสุพรรณบุรี ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่นๆ

2. ผลการวิเคราะห์จากการสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม

ข้อมูลวิจัยเชิงปริมาณ Quantitative Research

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบแผนการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั่วไป (ชาวไทย)

ส่วนที่ 3 ระดับความคิดเห็นการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมปัจจุบัน รวมถึงการส่งเสริมการตลาดและการแสดงพื้นบ้าน ของกลุ่มประชาชนจังหวัดสุพรรณบุรี และกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไป (ชาวไทย)

ส่วนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ระหว่างกลุ่มประชาชนในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีและกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไป (ชาวไทย)

ส่วนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการนำเอกลักษณ์จากศิลปะการแสดงพื้นบ้านที่มีของจังหวัดสุพรรณบุรี ในการนำมาใช้กับการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ระหว่างกลุ่มประชาชนในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีและกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไป (ชาวไทย)

ส่วนที่ 6 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ต่อการนำเอกลักษณ์จากศิลปะการแสดงพื้นบ้านในการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมประจำจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มประชาชนจังหวัดสุพรรณบุรี และกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไป(ชาวไทย)

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากส่วนต่างๆโดยการใช้ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม ทฤษฎีการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ทฤษฎีการจัดการการแสดง ที่ได้จากการเก็บข้อมูลในส่วนต่างๆ

3. ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ในปัจจุบันโดยใช้ทฤษฎี Swot Analysis เพื่อวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ในการนำเอกลักษณ์จากศิลปะการแสดงพื้นบ้านมาส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ให้กับจังหวัดสุพรรณบุรี

4. ผลการวิเคราะห์แนวทางการจัดการการแสดงเพื่อการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยใช้ทฤษฎี Five Force Model และ Organization theory โดยนำข้อมูลจากการเก็บข้อมูลข้างต้นและการเก็บแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวทั่วไป เพื่อนำมาวิเคราะห์วางแผนการพัฒนาในรูปแบบต่างๆ

ภาพที่ 1 ผู้วิจัยสัมภาษณ์แม่ขวัญจิต ศรีประจันต์

ที่มา : ภาพถ่ายโดยอาจารย์ รุ่งเจริญ วันที่ 5 กรกฎาคม 2556

ภาพที่ 2 ผู้วิจัยสัมภาษณ์ตัวแทนจากหน่วยงาน สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสุพรรณบุรี

ที่มา : ภาพถ่ายโดยอาจารย์ รุ่งเจริญ วันที่ 27 กรกฎาคม 2556

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลวิจัยเชิงคุณภาพ Qualitative Research

1. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

จากการสัมภาษณ์ ตัวแทนที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดไว้ ได้แก่ ตัวแทน ศิลปิน ผู้ประกอบการด้านศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ตัวแทนจากหน่วยงานของรัฐ-สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสุพรรณบุรี และตัวแทนชาวบ้านในชุมชน ทำให้พบว่าการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมส่งผลต่อบุคคลในทุกกลุ่ม เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องและรวดเร็วในปัจจุบันทำให้บทบาทของศิลปะการแสดงพื้นบ้านมีการเปลี่ยนแปลง แต่การแสดงพื้นบ้านมีลักษณะที่สามารถยืดหยุ่นและผสมผสานการแสดงให้เป็นไปตามประเพณีหรือการแสดงสมัยใหม่ได้ ทำให้มองเห็นแนวโน้มที่จะปรับตัวให้สามารถอยู่ได้กับการเปลี่ยนแปลงในสังคม ฉะนั้นการคงอยู่ของการแสดงพื้นบ้านจึงขึ้นอยู่กับ การปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องและตรงความต้องการของผู้ชมและถ้ามีการคิดสร้างสรรค์ในการนำเทคนิคต่างๆที่มีความทันสมัย ของการแสดงในรูปแบบตะวันตกเข้ามาปรับใช้ได้ โดยไม่ทำลายรูปแบบดั้งเดิมของการแสดง หรือลดคุณค่าดั้งเดิมของศิลปวัฒนธรรม จะเป็นหนทางในการช่วยอนุรักษ์ให้ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นตรงกัน การแสดงที่มีเอกลักษณ์ชัดเจน คือ เพลงอีแซว เพราะกำเนิดโดยคนสุพรรณบุรีแท้ๆ สำเนียงเพลงไม่เหมือนกับเพลงพื้นบ้านประเภทอื่น รวมถึงความเชื่อมั่นในตัวศิลปินของคนในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีว่า ศิลปินมีศักยภาพในการทำการแสดง และสามารถนำเพลงอีแซวมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวได้ ควรจัดทำโครงการประชาสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้น ให้มีความหลากหลายช่องทางและควรใช้ศิลปิน ดารา นักแสดง มาช่วยในการประชาสัมพันธ์ ควรวางแผนในการส่งเสริมและพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆให้มีความชัดเจนและจัดทำอย่างจริงจัง จัดสรรเงินทุนให้เพียงพอ ควรมีการประสานงานก่อนการทำกิจกรรมโครงการ หรือการจัดกิจกรรม

2. สรุปผลการวิเคราะห์จากการสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม

ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมอยู่มาก สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ได้รับความนิยมนักท่องเที่ยวที่มีส่วนของ ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวพบว่า มี 2 ที่คือ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติประจำจังหวัดสุพรรณบุรี มีห้องจัดแสดงในเรื่องของเพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ ตั้งแต่ความเป็นมาของการเกิดเพลงพื้นบ้าน ตัวอย่างของการแสดงเพลงพื้นบ้านผ่านจอภาพ และหุ่นจำลอง มีการบรรยายประวัติของศิลปิน ประวัติเพลงของศิลปินแต่ละคน รวมถึงประวัติศิลปินแห่งชาติ ศิลปินเพลงพื้นบ้าน เช่น มนต์รี ตราโมท, แจ่ม คล้ายสีทอง, ขวัญจิต ศรีประจันต์ เป็นต้น ศิลปินเพลงลูกทุ่ง เช่น ก้านแก้วสุพรรณ, สายันต์ สัญญา, พุ่มพวง ดวงจันทร์, สุรพล สมบัติเจริญ, ไหวพจน์ เพชรสุพรรณ, เสรี รุ่งสว่าง เป็นต้น ทำให้เห็นถึงความเป็นเมืองแห่งปราชญ์ศิลปินอย่างชัดเจน และวิวัฒนาการของเพลงพื้นบ้านที่มีการแตกออกไปเป็นเพลง ไทยลูกทุ่ง ไทยลูกกรุง ที่มีส่วนช่วยให้นักท่องเที่ยวได้ทราบประวัติความเป็นมาของการแสดงพื้นบ้าน อีกสถานที่หนึ่ง คือ หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย ที่มีการแสดงเพลงพื้นบ้าน จากนักเรียนโรงเรียนศรีประจันต์ เป็นประจำทุกวันเสาร์ และวันอาทิตย์ วันละ 3 รอบ คือ เวลา 11.00 น. 14.30 น. และ 16.00 น.

ข้อมูลวิจัยเชิงปริมาณ Quantitative Research

1. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

แบ่งผู้ตอบแบบสอบถามออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มประชาชนจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 251 คน และ กลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไป (ชาวไทย) จำนวน 231 คน ผลการวิเคราะห์ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และลำดับในรายชื่อต่างๆ

ผลสรุประดับความคิดเห็น การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมปัจจุบัน รวมถึงการส่งผลต่อศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ของกลุ่มประชาชนจังหวัดสุพรรณบุรีอยู่ในระดับมีส่วนมาก ค่าเฉลี่ย 4.01 และกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไป (ชาวไทย) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมีส่วนมาก ค่าเฉลี่ย 4.09

ผลสรุปการเปรียบเทียบความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ระหว่างกลุ่มประชาชนในพื้นที่ จังหวัดสุพรรณบุรีและกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไป (ชาวไทย) พบว่า ความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ระหว่างกลุ่มประชาชนในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีและกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไป (ชาวไทย) กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กลุ่มประชาชนจังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวมมีความสนใจอยู่ในระดับสนใจมาก ค่าเฉลี่ย 4.02 และกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไป (ชาวไทย) ในภาพรวมมีความสนใจอยู่ในระดับสนใจมาก ค่าเฉลี่ย 4.02

ผลสรุป การเปรียบเทียบการนำเอกลักษณ์จากศิลปะการแสดงพื้นบ้านที่มีของจังหวัดสุพรรณบุรี ในการนำมาใช้กับการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ในภาพรวมมีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน กลุ่มประชาชนในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ย 4.16 กลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไป (ชาวไทย) ในภาพรวมมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.22 ผลสรุปความคิดเห็น เรื่องศิลปะการแสดงพื้นบ้านต่างๆ ของจังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีความเหมาะสมและสามารถนำมาใช้เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดนั้น ตามความคิดเห็นของกลุ่มประชาชนในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี รายชื่อย่อย พบว่า “เพลงอีแซว” มีระดับเห็นด้วยมากที่สุด 4.35

ผลสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ต่อการนำเอกลักษณ์จากศิลปะการแสดงพื้นบ้านในการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมประจำจังหวัดสุพรรณบุรีกลุ่มตัวอย่างประชาชนจังหวัดสุพรรณบุรี ลำดับที่ 1 ควรอนุรักษ์ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ได้แก่ เพลงพวงมาลัย เพลงอีแซว ลิเกทรงเครื่อง ลำตัด เพลงเรือ และรำตง ให้คงอยู่ และบูรณาการให้สอดคล้องกับความเจริญที่เข้ามาในปัจจุบัน กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวทั่วไป (ชาวไทย) ควรให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนควรสนับสนุนการนำเอกลักษณ์จากศิลปะการแสดงพื้นบ้านในการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมประจำจังหวัดสุพรรณบุรีอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด โดยใช้ทฤษฎี Swot Analysis, Five Force Model และ Organization Theory และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามแนวทางงานวิจัยจากการศึกษาวิจัยของ ประมาณ เทพสงเคราะห์ เรื่อง การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วม : กรณีศึกษาการสืบสานศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านมโนราห์ ตำบลโคกสะบ้า อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง ของ ที่มีแนวทางในการใช้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการรองรับนักท่องเที่ยว ด้วยการแสดงกระบวนการของการประดิษฐ์เครื่องแต่งกาย ประดิษฐ์เครื่องดนตรี ของผู้คนในชุมชน ที่มีอาชีพมโนราห์ทั้งท้องถิ่น เมื่อมีการสร้างโปรแกรมการท่องเที่ยว จึงง่ายต่อการเยี่ยมชมของนักท่องเที่ยวที่มาที่เดียวแล้วได้ชมวิถีของมโนราห์ทั้งหมด เพราะการเดินทางมาชมหมู่บ้านมโนราห์เป็นหนึ่งกิจกรรมที่วางไว้ในโปรแกรมการท่องเที่ยวจังหวัดต่างๆในภาคใต้ ทำให้เอื้อต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ซึ่งแตกต่างกับพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีที่มี 10 อำเภอ ที่มีผู้ประกอบการด้านการแสดงกระจายในพื้นที่อำเภอต่างๆ จึงยังไม่สามารถจัดทำเป็นโปรแกรมการท่องเที่ยวได้ตามแนวทางดังกล่าวได้ และยังพบว่าคนที่ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาจะช่วยให้ประสบความสำเร็จได้มากทั้งเป็นการสืบทอด รักษาและเผยแพร่ศิลปะประจำท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี เมื่อวิเคราะห์ตามกระบวนการงานวิจัย เพื่อการพัฒนา พบว่าการหาแนวทางในการพัฒนาศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ประจำจังหวัดสุพรรณบุรี ควรทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านต่างๆ ที่จะส่งผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม โดยใช้ทฤษฎี SWOT Analysis ทฤษฎี Five Force Model และวิเคราะห์แนวทางการจัดการตามหลักการ Organization Theory ทำให้พบว่า จุดแข็งของการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดสุพรรณบุรี มีมาก ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรทางวัฒนธรรมที่มีอยู่มากมาย แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจมีหลากหลาย เป็นแหล่งรวมศิลปินที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับระดับชาติ ศิลปะการแสดงพื้นบ้านประจำท้องถิ่นก็มีมากมาย ส่วนในด้านจุดอ่อน ที่ต้องเร่งแก้ไข คือ จำนวนศิลปินหรือนักแสดงที่มีจำนวนจำกัด ไม่มีศิลปินรุ่นใหม่มาทดแทน อาจเนื่องมาจากความยากในการฝึกฝนที่ต้องใช้ผู้มีความสามารถด้านการร้อง ด้านภาษา และปฏิภาณไหวพริบมาก ทั้งยังขาดแรงจูงใจให้คนในจังหวัดหันมาสนใจและสืบทอดศิลปะประเภทนี้ ส่วนในด้านโอกาสนั้น จังหวัด

สุพรรณบุรี ยังมีหน่วยงานราชการและเอกชนที่มีศักยภาพ สามารถช่วยสนับสนุนการทำงานเพื่อการพัฒนาได้อยู่มาก ที่จะสามารถแก้ไขอุปสรรคด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นกระแสของเพลงสมัยใหม่ การแสดงสมัยใหม่ ที่เป็นที่ยอมรับในตลาดมากกว่าเพลงพื้นบ้าน และสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆที่มีการพัฒนาอย่างมากในปัจจุบัน จากข้อมูลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก และภายใน ด้านต่างๆ ทำให้สามารถวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการองค์กรได้ว่า จากจุดแข็งที่เพลงอีแซวเอกลักษณ์โดดเด่น จึงนับว่ายากสำหรับคู่แข่งในการจัดการแสดงแบบเพลงอีแซว จึงเป็นอุปสรรคประการหนึ่ง แต่ข้อมูลด้านคู่แข่งที่มองในด้านสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีการพัฒนาในรูปแบบต่างๆ เป็นที่นิยมในปัจจุบันมีมากขึ้นเรื่อยๆ ส่วนในด้านสินค้าที่สามารถทดแทนการแสดงพื้นบ้านได้ก็มีการแสดงอื่นๆ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ได้ผลว่า ควรมีการจัดโปรแกรมการแสดงศิลปะการแสดงพื้นบ้านในงานเทศกาลประจำปี งานประเพณีต่างๆอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น ในส่วนของการแสดง “เพลงอีแซว” สามารถนำมาสร้างสรรค์ โดยการจัดการองค์ประกอบการแสดง “เพลงอีแซว” เพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ บทที่ใช้ในการแสดงตามประเด็นต่างๆ คือ ระดับของภาษา เนื้อหาที่บรรจุในบท ความสั้น-ยาวของบท ระยะเวลาการแสดง ลักษณะเครื่องแต่งกาย ลักษณะดนตรีประกอบการแสดง และลำดับการจัดการแสดงทั้งกระบวนการ คือ การแบ่งเวลาในการร้องตามลำดับการแสดง ร้องบทไหว้ครู บทเกริ่น บทประ บทลา และร้องอวยพรผู้ชม ในช่วงเวลาต่างๆ เพื่อให้องค์ประกอบการแสดงยังคงรูปแบบเดิม ตามแบบฉบับของเพลงอีแซวและควรจัดให้มีการเรียนการสอนเพลงอีแซวปลูกฝังให้นักเรียนในสถานศึกษาทุกแห่งในจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อพัฒนาความสามารถของเยาวชนในจังหวัดให้สามารถนำความรู้มาบูรณาการให้สอดคล้องกับความจริงในปัจจุบัน หรือการจัดอบรมเป็นโครงการ เป็นกิจกรรมให้บุคคลภายนอกที่มีความสนใจ เข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนรู้และฝึกฝนจากการฝึกปฏิบัติจริงจากศิลปิน และครูอาจารย์ที่มีความสามารถในจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อการสืบทอดต่อไป

อภิปรายผล

งานวิจัยในครั้งนี้สามารถตอบสมมุติฐานงานวิจัยได้ว่า การใช้เอกลักษณ์จากศิลปะการแสดงพื้นบ้านในการส่งเสริมกิจกรรมของการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม จะช่วยเพิ่มศักยภาพทางการท่องเที่ยวให้แก่การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประจำจังหวัดสุพรรณบุรีได้ เพราะผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์งานวิจัยทั้งหมด วิธีการในการดึงดูดนักท่องเที่ยวหลากหลายวิธี ในการจัดการองค์กรเพื่อพัฒนาให้เป็นอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมอย่างเป็นรูปธรรม จึงควรทำเป็นขั้นตอนในการวางแผนตามขั้นตอนและระยะเวลาที่เหมาะสม เพื่อให้กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องในองค์กรไม่ว่าจะเป็น หน่วยงานทางราชการ ศิลปิน ชาวบ้านในชุมชน รวมถึงหน่วยงานทางการศึกษา มีบทบาทการทำงานในแต่ละส่วนให้ชัดเจน และพัฒนางานในส่วนของตนเองให้พร้อมอยู่เสมอ โดยต้องควบคู่กับการขึ้นและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นการได้ชมการแสดงพื้นบ้าน “เพลงอีแซว” ร่วมกับการรับประทานอาหารพื้นเมือง การจัดการแสดงในตลาดโบราณต่างๆ การจัดการแสดงในงานเทศกาลประจำปีต่างๆ การจัดให้มีการ Workshop การแสดงพื้นบ้าน “เพลงอีแซว” ให้กับนักท่องเที่ยวและบุคคลทั่วไป หรือแม้กระทั่งระบบการศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรีให้มีการเรียนการสอน เพลงอีแซวในโรงเรียนทุกแห่งในจังหวัดสุพรรณบุรี ในการวางบทบาทและจุดยืนของการแสดงพื้นบ้านให้อยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้องแล้วนั้น การจัดแสดงพื้นบ้าน “เพลงอีแซว” จะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว ให้กับการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมประจำจังหวัดสุพรรณบุรีได้อย่างแน่นอน

ด้านการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม ที่มีผลต่อความสนใจในการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวในปัจจุบัน มีผลการวิจัยที่สอดคล้องกัน พบว่า การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในประเทศไทย ส่งผลต่อสังคม วิถีชีวิตและวัฒนธรรมของผู้คนในปัจจุบัน ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร และการคมนาคมในปัจจุบัน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแผนในการใช้ชีวิตประจำวัน และเปลี่ยนแปลงแผนประเพณีต่างๆที่เคยปฏิบัติสืบทอดกันมา การเลียนแบบหรือการเดินตามวัฒนธรรมกระแสหลักโดยหลงลืมวัฒนธรรมดั้งเดิม

เป็นปัจจัยสำคัญทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสังคม วิถีชีวิตและวัฒนธรรมของผู้คนในปัจจุบัน เกิดการตัดทอน วัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่นต่างๆ ลงเพื่อให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตในปัจจุบัน ที่เร่งรีบเพื่อให้ทันแก่สถานการณ์ ส่งต่อบทบาทของศิลปะการแสดงพื้นบ้านที่เคยมีความหมายและหน้าที่ต่อชุมชนและสังคม ทั้งความนิยมในวัฒนธรรมต่างชาติของผู้คนในสังคมมีมากขึ้น เนื่องจากทำให้รู้สึกทันสมัย ไม่ล้าหลัง จึงกล่าวได้ว่าเมื่อการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมในปัจจุบัน ความสนใจของนักท่องเที่ยวจึงเปลี่ยนไป แนวทางในการจัดการแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว จึงต้องปรับเปลี่ยน เพราะสื่อบันเทิงในรูปแบบต่างๆ ที่มีความทันสมัยในปัจจุบัน ทำให้ผู้คนนิยมศิลปะการแสดงพื้นบ้านลดลง จึงควรวางบทบาทของศิลปะการแสดงพื้นบ้านใหม่ เพื่อนำมาใช้ดึงดูดนักท่องเที่ยว การแสดงพื้นบ้านมีลักษณะที่สามารถยืดหยุ่นและผสมผสานการแสดงให้เป็นไปตามประเพณีหรือการแสดงสมัยใหม่ได้ ซึ่งเป็นแนวโน้มที่ดี ที่จะปรับตัวให้สามารถอยู่ได้กับการเปลี่ยนแปลงในสังคมที่มีอยู่ตลอดเวลา การคงอยู่ของการแสดงพื้นบ้านจึงขึ้นอยู่กับปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องและตรงความต้องการของผู้ชมและถ้าเพิ่มกระบวนการคิดสร้างสรรค์ในการนำเทคนิคต่างๆ ที่ทันสมัยมาปรับใช้กับการแสดง ก็จะทำให้เกิดบทบาทใหม่ให้กับศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่ชาวบ้านในชุมชนจากการท่องเที่ยว แต่ต้องระมัดระวังในการพัฒนา คือ ต้องไม่เป็นการทำลายรูปแบบดั้งเดิมของการแสดง เพื่อให้การนำมาใช้ประโยชน์นี้ไม่เป็นการทำลายวัฒนธรรมดั้งเดิม

ข้อเสนอแนะ

1. ในการทำวิจัยในครั้งนี้มีปัญหาหลายประการ ข้อจำกัดหนึ่งคือความพร้อมของผู้วิจัยที่อาศัยในกรุงเทพฯ และต้องทำงานในวันธรรมดา คือ วันจันทร์ถึงวันศุกร์ เมื่อต้องเก็บข้อมูลและสังเกตการณ์จึงต้องเดินทางไปในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดพิเศษต่างๆ เท่านั้น ทำให้ไม่ได้สังเกตการณ์สถานการณ์การท่องเที่ยวในที่ต่างๆ ในวันธรรมดาว่าเป็นอย่างไร แตกต่างกับช่วงวันหยุดหรือไม่ ทั้งในการนัดสัมภาษณ์บุคคลจากหน่วยงานราชการที่ต้องเดินทางไปสัมภาษณ์ในช่วงวันธรรมดา ในเวลา ราชการเป็นไปได้น้อย เกิดการคลาดเคลื่อนหลายครั้ง และการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามของคนในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีทำได้ยาก ไม่ได้รับความร่วมมือจากบุคคลทั่วไปที่ไม่สะดวกเวลาในการตอบแบบสอบถามให้ จึงต้องทำการเก็บข้อมูลจากนักเรียน นักศึกษาแทน ทำให้กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามที่ได้มาในส่วนของคนในพื้นที่ มีช่วงอายุที่ใกล้เคียงกันเกือบทั้งหมด

2. จากข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ สามารถนำไปเป็นข้อมูลเบื้องต้นที่มีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวภายในจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่ยังไม่ได้มีการจัดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม ให้แก่หน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรี การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยประจำจังหวัดสุพรรณบุรี ที่จะเป็นข้อมูลที่เป็นแนวทางในการจัดการเพื่อเพิ่มศักยภาพทางการท่องเที่ยว ก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งในทางสังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจต่อไป

3. ในการวิจัยในครั้งต่อไปควรทำวิจัยในส่วนที่เป็นการช่วยพัฒนาในด้านการจัดการการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยรวมของจังหวัดเพื่อช่วยสนับสนุนการทำงานหน่วยงานการท่องเที่ยวให้ประสบความสำเร็จ และควรทำโครงการ หรือกิจกรรมรณรงค์ให้คนรุ่นใหม่สนใจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดสุพรรณบุรี ประเด็นสำคัญที่ควรมีการวิจัยต่อไปอย่างเร่งด่วน คือ ประเด็นเกี่ยวกับการวิจัยหาอุปสรรคและปัญหาในการถ่ายทอดความรู้ด้านศิลปะการแสดงเพลงพื้นบ้านที่ปัจจุบันไม่มีผู้สืบทอด เพราะเพลงพื้นบ้านมีความยากมาก ผู้เรียนฝึกฝนได้ยาก ไม่สามารถปฏิบัติได้ ทำให้ปัจจุบันไม่มีศิลปินรุ่นใหม่มาทดแทน จำนวนศิลปินที่สามารถแสดงเพลงพื้นบ้านได้มีจำนวนน้อยลง เพื่อหาแนวทางการแก้ไข และสามารถหาวิธีในการถ่ายทอดความรู้เพื่อให้เกิดศิลปินรุ่นใหม่มาสืบทอดความรู้ด้านเพลงพื้นบ้านต่อไป

เอกสารอ้างอิง

เกลียว เสรีกิจ หรือ ขวัญจิต ศรีประจันต์. ศิลปินแห่งชาติ ด้านศิลปะการแสดง(เพลงพื้นบ้าน-อีแซว) ปี 2539.

สัมภาษณ์วันที่ 5 กรกฎาคม 2556.

จุฑารัตน์ ศรีโมรา. นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการ. สัมภาษณ์วันที่ 27 กรกฎาคม 2556.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2551). **คู่มือท่องเที่ยวสุพรรณบุรี** อ.ส.ท. ฉบับเดือน

กันยายน.

ประมาณ เทพสงเคราะห์. (2553). **ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยววิถีชีวิตบนเส้นทางงานวิจัยการท่องเที่ยวโดย**

ชุมชน. สงขลา : นิโอ พ้อยท์

เพลงพื้นบ้าน. สืบค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2556, จาก <http://www.suphan.biz/plengesaew.htm>

มนัญญา อุตระศาสตร์. ประชาสัมพันธ์ตลาดเก้าห้อง. สัมภาษณ์วันที่ 27 กรกฎาคม 2556 และ 10 สิงหาคม 2556.

เมธา สุจรัสเศรษฐ์เมธา. เจ้าของร้านค้าภายในตลาดเก้าห้อง. สัมภาษณ์วันที่ 27 กรกฎาคม 2556 และ 10 สิงหาคม 2556.

ศิริพรรณ ตันศักดิ์ดา. ประธานกรรมการพัฒนาตลาดเก้าห้อง. สัมภาษณ์วันที่ 27 กรกฎาคม 2556 และ 10 สิงหาคม 2556.

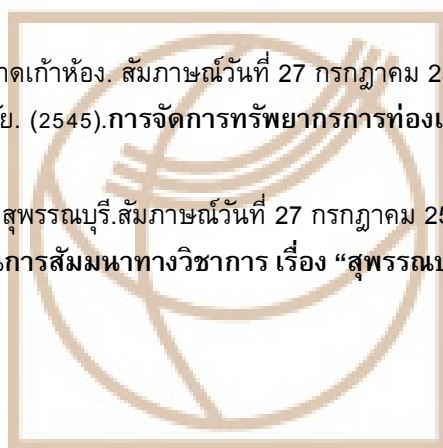
ศิริวรรณ ตันเจริญ. กรรมการตลาดเก้าห้อง. สัมภาษณ์วันที่ 27 กรกฎาคม 2556 และ 10 สิงหาคม 2556.

สุโขทัยธรรมมาธิราช. มหาวิทยาลัย. (2545). **การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวสาขาวิชาวิทยาการจัดการ**.

นนทบุรี.

อภิชัย อภิวัฒนา. พาณิชย์จังหวัดสุพรรณบุรี. สัมภาษณ์วันที่ 27 กรกฎาคม 2556.

เอนก นาวิกมูล. (2530). **รายงานการสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง “สุพรรณบุรี : ประวัติศาสตร์ ศิลปะ และ วัฒนธรรม”**.

Institute of Culture and Arts